

VĚSTNÍK
SOKOLSKÉ ŽUPY
KOMENSKÉHO

Ročník IX.

V Uh. Hradišti v dubnu 1928.

Číslo 4.

Přijde jaro, přijde

Vzpomínám. Ošumělý vojenský oblek tížil mne tehdy, v dubnu roku 1917, ale duch byl svěží, čilý, vždyť tušili jsme, že jednou otročina naše vezme za své. Trpělivostí obrněni jsme byli a rozkazy vojenské plnili jsme tak, aby naši představení — Němci — nemohli nám na kůži. A že sloužiti u pluku Deutschmeisterů ve Vídni nebylo pro Čecha slastí, vědí všichni, kteří prožívali dobu válečnou v zázemí nebo na frontě. Měl jsem štěstí, že občas dostal jsem se na venek český, rakouský i maďarský s eskortou, a tu užíval jsem volného vzduchu a do kasáren příliš nespíchal.

Koncem dubna 1917 — na den se již nepamatuji — odvážel jsem do Staného jakéhos německého mladíka-desertéra, jemuž znechutila se práce v jedné tamní strojárně, která byla pod vojenskou dohlídkou. Na zpáteční cestě zastavil jsem se v Praze, abych poznal ji za ruchu válečného. Ohlásil jsem se někdejší své bytně v nuselském údolí, převlékl se do občanského obleku, jež zůstavil jsem v Praze pro příležitostnou návštěvu, a pak vyšel jsem si na večerní obchůzku Prahou. Prošel jsem Karlovým náměstím na Václavské náměstí. Kam nyní? Do divadla bylo již pozdě, pro kino neměl jsem nikdy valného zájmu a tak bez cíle dal jsem se k zemskému museu a pak na Královské Vinohrady. Stanul jsem u vinohradského divadla. Což, kdybych zašel se podívatí do kruhu Moravanů v nedalekém hostinci? Od myšlenky k činu nebylo daleko. Ve chvílce otvíral jsem dveře onoho hostince a vstoupil do místnosti. Hostinský mne poznal ihned, ač nebýval jsem u něho častým hostem, nebylo peněz nazbyt. Ale

vážil si mne i ostatních Moravanů jako dobrých zpěváků, a kde zpěv zaznívá, tam smutno nebývá — a u pana hostinského bylo vždy veselo.

Usedl jsem za stůl v rohu místnosti a pozoroval shromážděnou společnost. Všechny tváře byly mně nové, neznal jsem nikoho. Společnost jako by byla rozdělena na dva tábory, denní hosty a pak několik osob, jež ojedinele seděly u stolu a obezřele sledovaly hovor celé společnosti, aby neušlo jim ani jediné slůvko. Vytušil jsem, že jsou to tajní špiclové, kterými tehdy hostince v Praze i na venkově byly téměř zaplaveny. Proto také hovor byl zdrženlivý a omezoval se jen na osobní příhody a běžné události. Bavil jsem se sám a sám četbou novin a pozorováním těchto dvou nepřátelských sobě žvlů.

K desáté hodině počalo se zpívati. Nálada celé společnosti se vzpružila a takřka soustředila se na slovenské a slovácké písně. Po několika milostných číslech zahlaholila chorálem naše národní hymna „Kde domov můj?“ Za nejtužšího válečného absolutismu jediné tato vlastenecká hymna obstála slídivému zraku censorovu, neboť v této prosté, idylické písni o zemském ráji na pohled nebylo vskutku nic velezrádného. Marně snažila se c. k. censura naléztí jediné závadné slovo v této písni, jsouc si dobře vědoma, že tato píseň, na pohled krotká a nezávadná, má pro přítomnost jiný smysl, jenž jest mnohem nebezpečnější všech zakázaných písní, i když slova zůstala nezměněna. Za zvýšeného nadšení a jiskrných očí společnost dozpívala národní hymnu a již nová píseň zavířila, píseň, kterou všichni za školních let jsme poznali a rádi zpívali: „Přijde jaro, přijde . . .“ Nechápal jsem zprvu, proč po hymně „Kde domov můj?“ zpívala společnost onu píseň našeho mládí. Soudil jsem, že pořad jest nahodilý, ale za zpěvu této školní písně přepsvědčil jsem se o opaku. Způsob, jak byla píseň zpívána, prozrazoval vše, podával mi úplné vysvětlení. Spisovatel a skladatel této písně jistě netušili, že nastane doba, kdy pod přírodním jarem její zpěváci budou mysliti na skutečné jaro národního života českého, kdy rozpuknou se ledy — prasknou pouta národní poroby a volný bude proud — volně bude se dýchati v české zemi. Nikdy před tím neslyšel jsem této písně zpívati s tak posvátným nadšením, jako tehdy. A když společnost zpívala třetí sloku „A ta lípa naše bude zelená“, zdálo se mně, že sedící postavy zpívající společnosti vzaly na se podobu našich básnických velikánů, proroků kvapem blížící se samostatnosti. A když vnímal jsem poslední verše této prosté písně: „Ajta, vlasti, plesej, usmívá se háj, přijde jaro, přijde, budem mítí máj!“ — tu cítil jsem, jako by ovzduší bylo již prosyceno vůní a dechem skutečného jara. Hrdla byla sevřena pohnutím a z očí stékaly slzy radosti, že jaro národního života jest již nablízku. Přiznávám se, že nebyl jsem svědkem větší víry, většího nadšení v lepší příští našeho národa.

Vracel jsem se do bytu upevněn ve víře, že jaro našeho nového života přijíti musí, že je nezbytno vyčkatí jen vhodného o-

kamžiku. Příštího dne navečer odjížděl jsem do Vídně s duševním klidem a v pevné předtuše, že naši vojenské otročině bude záhy odzvoněno umíráčkem. Zatím jsem pěstě a hryzl jsem si rty, když uvědomil jsem si své postavení otroka, ale připomněl jsem si vždy verš nesmrtelného pěvce „Slávy dcery“, Jana Kollára, že totiž „ten, kdo do pout jímá otroky, sám je otrok!“ A tento moderní otrokář se všemi pomocníky a náhončími, kteří do pout po staletí jímali československý národ a připravili nám Bílou horu a všechno známé protireformační temno, vykopali sobě vlastní zásluhou bezedný hrob, v němž všichni zapadli a ve vlastním bahně se utopili.

Kdykoli jaro usměje se na náš kraj, vzpomínám doby svého mládí a denně s dětmi oslavují příchod jara písní nad jiné mi drahou: „Přijde jaro, přijde . . .“ Slyšel jsem ji zpívati za víchřice světové s podobným nadšením ještě několikrát, v Brně, Přerově, Josefově, slyšel jsem ji v roce převratu volně zpívati mezi našimi vojáky v poli i v zázemí. Byla jim útechou v strádání, vírou, že nad českým krajem vzejde věčné jaro, nad nímž slunce Svobody nikdy nezapadá!

Ant. Konečný.

Práce je zástíta, práce je spása naše!

Tyrš.

Zaznamenávejme sokolské vzpomínky!

Zvláštní, neodolatelné je kouzlo vzpomínky! Tryskajíc bezděčně a nečekaně z intimních nálad duše, dovede potěšiti, rozveseliti, tklivě dojmouti v dobách dobrých i zlých a nalézajíc přístup do každého srdce, dovede sblížit lidi na pohled sobě cizí, dovede lidsky přiblížit staré k mladému, minulé k přítomnému.

Kromě tohoto osobního, subjektivního významu má však vzpomínka i cenu objektivní, věcnou, záleží v tom, že holá a suchá fakta znovu ji ožívují, že jsme jí poučováni o tom, jak události se tvořily, že seznamujeme se nejen s hlavními osobami, nýbrž i s celým dobovým prostředím, pro vznik události velmi charakteristickým. A konečně jsou mnohé podrobnosti, které jsou na prvý pohled bezvýznamné a jistě jinak unikly by naší pozornosti, kdyby nebylo vzpomínek, které náležitě vystihují jejich mimořádný význam.

Ve vzpomínkách znovu ožívají vynikající osobnosti, jejich povaha, život soukromý i veřejný, jejich způsob tvoření, styky a vliv. Teprve ve vzpomínce, majíce už určitý odstup od události, dovedeme klidně posuzovati a spravedlivě hodnotiti.

Tak vzpomínky, paměti, memoiry stávají se důležitým dokumentem historickým. Vynikají však nad suchopár historických děl svou bezprostředností, životností, svým zvláštním osobním kouzlem

svou podmanivostí. Tím jsou též vítanou četbou nejširších vrstev, jsou význačnou složkou literatury každého národa.

Mimořádnou zajímavost i důležitost mají vzpomínky a paměti z rušných a pohnutých dob, jako byla světová válka 1914—18. Vyšla jich z této doby už dlouhá řada od vynikajících účastníků, státníků, diplomatů, politiků i žurnalistů. U nás je tato literatura zastoupena hlavně pamětní vůdců našeho zahraničního odboje, vzpomínkami některých legionářů, vzpomínkami na rakouskou persekuci a rakouské žaláře od předních politiků a literátů, málo však je dosud vzpomínek drobných českých lidí, kteří neméně strádali a neméně trpěli. Je tu také málo soustavnosti. Proto zřizují se obecní kroniky, proto i Československá Obec sokolská sbírá údaje pro soustavné popsání sokolské činnosti za války.

Sokolských pamětí máme vůbec málo. Jen ojediněle v sokolských památnících setkáme se se vzpomínkami našich stařešin a jen velmi zřídka zahloudí taková vzpomínka do našich časopisů. Není to proto, že by nebylo nač vzpomínati, vždyť Sokolstvo vykonalo veliký kus národní a kulturní práce, je to spíše proto, že při rozsáhlé a vyčerpávající spolkové činnosti našich předních činovníků není dosti času na vzpomínání, částečně také proto, že takovému vzpomínání nepřikládá se valná cena. A přece, kdyby naši staří bratři a sestry se rozpovídali, kdyby vzali pero do ruky a napsali nám své sokolské paměti, jaké by to bylo bohatství zkušeností pro náš spolkový život, kolik látky k dějinám sokolství a kolik zajímavé četby pro naši sokolskou veřejnost! Ručím za to, že by pak náš župní věstník byl mnohem zajímavější i čtenější než dosud, že by získal i na své vnitřní hodnotě.

Některí z našich bratří mají živé vzpomínky nejen na přední sokolské pracovníky, nejstarší z nich dokonce i na bratra dra Miroslava Tyrše, nýbrž i na různé vynikající osobnosti našeho politického a kulturního života, mají jejich dopisy a rozmanité upomínky, o kterých se neví a které byiy by třeba velmi zajímavé.

Mnozí z těchto bratří účastnili se čile veřejného života, pomáhali při dobývání našich měst z německého područí, pomáhali uvědomovati náš venkov a pod.

I na veselé historiky přijde se při takových vzpomínkách, na bodrý sokolský humor, stále ještě u nás řídký a vzácný.

A tak, shrneme-li všechny možnosti sokolského vzpomínání, vidíme, že je tak pestré a bohaté, jak pestrý je lidský život. Naši staří bratři mají tu příležitost uplatnit své bohaté zkušenosti i zážitky a tak odstraniti jisté odcizení, které dnes vládne mezi nimi a mladými. Mají příležitost přispěti svými vzpomínkami k dějinám Sokolstva i k dějinám svého kraje a mohou zároveň přispěti k milému osvětlení našich čtenářů.

Redakce našeho Věstníku, snažící se poctivě o jeho zvelebení a zdokonalení, vyjde tu ochotně vstříc a bude vděčná za každou takovou vpomínku, jakož i za každý nový podnět a pokyn v tomto ohledu. Dočká se?

Frant. Cejnar.

Kdo v bratrství našem chtěl hledat by zisk nebo slávu, ten nepoznal nikdy, co Sokolstva ryzí je duch.

Karel Pippich.

Slet Sokolstva kraje východomoravského 5. července 1928 v Prostějově a 6. července 1928 v Olomouci.

Pořad slavností v Prostějově:

30. června: Tělocvičná akademie dorostu a žactva v divadelním sále Národního domu.
1. července: Slet dorostu a žactva.
4. července: Tělocvičná akademie v divadelním sále Národního domu neb na stadiu.
5. července: Krajský slet v Prostějově.

Pořad sletu dorostu a žactva 1. července:

1. Žáci praporky. 2. Žákyně míčky. 3. Škola pro odborný dorost letectva v Prostějově: Cvičení s puškami. 4. Dorostenci nářadí. 5. Dorostenky stuhy. 6. Dorostenky a žákyně kladiny. 7. Dorostenci slovenská prostná. 8. Společné vystoupení jednoty Prostějov I.

V předvečer krajského sletu, to jest 4. července, akademie v Národním domě neb na stadiu.

Pořad stanoví se po přihláškách zúčastněných žup.

Pořad krajského sletu v Prostějově 5. července:

1. Proslov, předání stadia atd. 2. Prostý tělocvik. 3. Společné vystoupení jednoty Prostějov I. 4. Starší bratři slovenská prostná. 5. Ženy kuzele. 6. Muži vzorná družstva žup na nářadí. 7. Ženy slovenská prostná. 8. Muži mezisletová prostná. 9. Vojsko prostějovské posádky. Cvičení s puškami.

Bratři a sestry!

Dílo se zrodilo. Sen, kdysi nespílitelný, byl uskutečněn.

Anticky přísne linie stadia prostějovského vyrostly nad rovinu hanáckou, zalévány potem několika set sokolských mravenců a zahřívány sympatiemi tisíců našich přátel.

Jako maják nad mořem, tak naše Stadion nad Hanou hrdě tyčí své čelo a volá k sobě lidi dobré vůle, volá je světlem slunce, svěžestí vzduchu a křišťálem vody k ideálům zdraví, síly a krásy!

Toto dílo bratrské svornosti a čínorodé síly chceme jeho úkolu odevzdati 5. července t. r. krajským sletem.

Nuže, bratři a sestry, každý na své místo. Chceme důstojnou a krásnou oslavu. Chceme důstojný a krásný krajský slet. To znamená nácvik, práci a dřinu.

Zvu Vás, abyste nám pomohli, zvu Vás, abyste přišli se podívat, jak pracujeme, abyste nás svou účastí a podáním bratrské ruky vzpružili, abyste se spolu s námi radovali nad dokončeným dílem.

Na shledanou 5. července 1928 v Prostějově! Nazdar!

B. Pacholík, náčelník sokolské župy Prostějovské.

Milé sestry!

Již jen tři měsíce dělí nás od krajského sletu! — Jen kratičká to doba pro tolikeroou práci, kterou máme ještě před sebou! Víím, sestry, že teď nejvíce zabýváte se přípravami k mezisletovým závodům, nezapomeňte však při tom na nás!

Jsem přesvědčena, že slovenská prostná, určená pro společné vystoupení, zacvičena budou bezvadně, však za to cvičení s kužely bude činiti větší potíže. Jednak už tím, že byly tak pozdě vydány, a za tak krátký čas secvičiti je bude velmi těžko. — Zde nejvíce bude záležeti jen na souhře a vyřízení, proto cvičenky ať dbají toho hned při nácviku — na značky nespoléhat!

Přesto však, sestry, spoléhám na Vás a věřím pevně, že s dobrou vůlí překonáte všechny obtíže, že nezklamete ani cvičením ani návštěvou. Těším se již, že náš milý hanácký „Jerusalem“ bude moci pozdraviti nepřehledné proudy — bílé oděných Sokolic!

Fr. Slezáková, náčelnice sokolské župy Prostějovské.

V pevné, nezlomné důvěře v konečné vítězství spravedlnosti, v vítězství práva nad násilím, svobody nad porobou, demokracie nad výsadami a pravdy nad klamem ve velikém rozhranění dějin světových zvedáme ruce své a při drahé památce předků, před očima celého národa a nad hroby padlých v mohutném souzvuku všech duší svých slibujeme dnes a pro všechnu budoucnost: Zůstaneme, kde jsme stanuli. Věrní v práci, věrní v zápase, věrní v utrpení, věrní až do hrobu! Vytrváme, dokud nezvítězíme! Vytrváme, až pozdravíme samostatnost svého národa! Zdráv buď, národe československý! Zůstavej ratolestí rostoucí, přijdiž čas Tvůj! Rostiž a vykvětej svobodný ve vlastech svých a ve velké bratrské rodině národů světa pro štěstí svoje i pro blaho příštího osvobozeného lidstva!

Dubnová národní přísaha před 10i lety.

Technická hlídka.

Tělocvik prostý. Blíží se III. mezisletové závody. Části těchto jest i závod v tělocviku prostém a tu na počátku jara bylo by dobře připomenouti bratřím cvičitelům, že je již nejvyšší čas.

započítati se závodní přípravou, má-li býti výsledek v závodech alespoň uspokojivý.

Pro svědomité závodníky je již závodní příprava i v tělocviku prostém v plném proudu, bez ohledu na to, zda komu se to líbí či nikoliv. Ale jsou to opravdu bílé vrány. A není divu! Dokud naše cvičitelské sbory tak vášnivě jako dosud, budou přehlížeti a stavěti se odmítavě k tělocviku prostému, dotud budou v Sokole jen ojedinelí nadšenci lehkootletičtí.

Loňské podzimní závody v tělocviku prostém, pořádané naší župou v Uher. Hradišti, jasně ukázaly, že naše župa nemá ještě pravých závodníků v tělocviku prostém. Vždyť byly i velké jednoty, které obeslaly tyto závody buď malým počtem závodníků, nebo vůbec neobeslaly, — či tehdy, když není naděje na první cenu, nemusí se již závodit?

Je to vsutku škoda, vždyť nám pak hlavně mladá inteligence odchází za tělocvikem prostým do sportovních klubů, kde jest jí dána příležitost k závodění; přece mladá, bujará síla chce se někde vybití! Není jedno, cvičim-li jenom stále a jen se připravuji, abych nejvýše dvakráte do roka o besedě neb veřejném cvičení veřejnosti ukázal svou dovednost, nebo mohu-li vážným závodem téměř každé neděle změřiti se v závodě se zdatnou konkurencí.

Jsem pro nejčastější závodění — už proto, že je to prostě životní nutností, a celý život není nic jiného než neustálý závod. Závodí se ve všem a všude: ve výrobě, v obchodě, ve sportu, v tělocviku atd. Jen závodem zvyšujeme tělesnou výkonnost a člověk chce stále výše a více. Pravidelnými závody je cvičenec více poután k tělesným cvičením. A lépe jest, závodí-li mladý muž třeba každé neděle, než aby odváděly ho jiné vášně zdraví škodlivé. Ví-li cvičenec, že má v neděli v závodě čestně obstáti, tu již sám nejen vážně se připravuje, nýbrž i tělesně šetří, protože není nikomu jistě milé, když pro něho závod dopadne nepříznivě. Jak kdo se na závod připraví, takové sklízí úspěchy. Jsme spolkem předně tělocvičným, je proto přímo hříchem krátkého našeho mládí nevyužití v ušlechtilém zápolení k metě nejvyšší.

Tuto směrnicí musí si naši cvičitelé, kteří opravdu milují Sokol, tudíž jeho vyšší cíle a nikoliv jen nářadový tělocvik, uvědomiti, připustiti, umožniti a vyniknouti v ostatních oborech tělesných cvičení, zejména v tělocviku prostém. Vždyť máme jej v soustavě! Bude-li u většiny cvičitelstva o věc opravdivý zájem a započne-li se ihned se svědomitým nácivkem v tělocviku prostém, umístíme se i v tomto závodě čestně, vždyť nacvičovati tělocvik prostý můžeme všude, jen chtít! —el.

Sestrám závodnicím připomínám, že vylučovací závod pro II. mezisletové závody koná se v neděli dne 13. května 1928 o 8. hod. ráno v Sokolovně v Uh. Hradišti. Rozřadovací závod týká se „Všeobecného závodu v oddíle nižším i vyšším“ a „Čtyřboje“.

Závodnice musí nastoupiti k závodu přesně ve stanovenou hodinu v předepsaném cvičebním úboru. Sukučku možno zaměnit závodními spodky, ale celé družstvo musí být jednotné.

Upozorňuji znova na „Cvičitelku“, kde jsou uveřejněny veškeré podrobnosti závodu se týkající.

Na zdar! A. Kostlánová, žup. náčelnice.

Sestry! Poněvadž župa „Prostějovská“ provedla v původním textu cvičení „Kužely“ a „Stuhy“ mnoho oprav, otiškujeme znova tato cvičení a žádám Vás, abyste se opět při nácviku řídily přesně tímto popisem.

Podotýkám, že tato cvičení jsou též určena pro náš župní slet a to „Kužele“ pro ženy „Stuhy“ pro dorostenky.

Župní náčelnice.

Při praporu Československé Obce Sokolské, při drahé památce našich zakladatelů a vůdců Fügnera a Tyrše, a pro štěstí příštích pokolení

přisaháme:

Zůstaneme věrní sokolským zásadám!

Nepřestaneme oddaně sloužiti národu, vždy hotovi brániti vlast i stát!

Lásku — práci i životy republice!

Sokolská přísaha na paměť národní přísahy před 10 lety.

Vzdělávací hlídka.

Statistický přehled vzdělávací činnosti v župě Komenského v r. 1927. (Doplněk k výroční zprávě župního vzdělavatele.

U členstva: 609 proslovů sokolských, 431 jiných; 153 přednášek sokolských, 28 zdrav, 222 jiných; besed s proslovem 71, bez prosl. 41; rozhovorů sokol. 157, jiných 54; divadel českých 251, cizích 28; vycházek 100; koncertů 28, zábav programových 82, tanečních 151, loutk. divadel 3, výstav 2, akademií 33, jiných podniků 66. Vzdělávacích škol pro nové členy 9 s 39 přednáškami a 344 návštěvníky. Župní vzděl. škola měla 6 přednášek a 60 posluchačů. Jeden člen účastnil se vzdělávací školy (14denní) Č. O. S.

U dorostu: proslovů sokol. 365, jiných 231; přednášek sokol. 28, zdrav. 6, jiných 41; besed s prosl. 14, bez prosl. 8; rozhovorů sokolských 20, jiných, 11; divadel českých 9, vycházek 46, zábava progr. 1, akademie 2, jiných podniků 8.

U žactva: proslovů sok. 330, jiných 238; přednášek sok. 9, zdrav. 4, jiných 30; besed s prosl. 18, bez prosl. 14; divadel českých 12; vycházek 36; koncert 1; zábava program. 1, loutk. divadel 38, akademie 3, jiných podniků 11.

Úhrnem všech podniků vzdělávacích: 2204 proslavy, 521 přednáška, 166 besed, 242 rozhovory, 300 divadel, 182 vycházky, 29 koncertů, 84 zábavy programové, 151 zábava taneční, 41 loutkové divadlo, 2 výstavy, 38 akademií, 85 jiných podniků.

Knihovny: 42 (v nich 9.330 svazků, 1520 čtenářů a 6949 výpůjček. Jednoty přispívaly na knihovny obnosem 3.680— Kč.

Časopisy: 823 čísel „Věstníku Č. O. S.“, 87 „Sokola“, 193 „Sokolice“, 290 „Sokol. Besed“, 577 „Vzkříšení“, 850 Věstníků župních (vlastních), 29 žup. Věstníků jiných, 32 „Tělocviků“, 164 „Cvičitele“, 140 „Cvičitelky“, 486 jiných sokol. časopisů.

Oprava: Dodatečně zjištěno, že jednota Pitín byla zastoupena v žup. škole vzdělávací (její zástupce však zapomněl podepsati presenční listinu) i že zaslala výkaz o vzdělávací činnosti za rok 1927.

Dr. Fr. Malínský.

Činovníkům jednot.

(Námět práce v jubilejním roce.)

Uctili jste již slavnou národní přísahu, jako první z nejvýznačnějších událostí letošního jubilejního roku?

Bylo to 13. dubna 1918, kdy postavil se celý národ proti Rakousku, svému odvěkému nepříteli. Tehdy odložili poctiví vůdcové národa své osobní a jiné pořadnější zájmy, spojení jsouce horoucí láskou k vlasti a uchovávalice velkou viru v lepší budoucnost národa; rozhodli se nebojácně a odhodlaně položit dobrovolně za svobodu národa nejen práci, nýbrž případně i životy a statky. „Přisaháme, že vytrváme v boji, dokud nezvítězíme,“ byl smysl hrdinného okamžiku.

Pod těmito dojmy ať řídíme v letošním jubilejním roce výchovnou práci v jednotách! Po 10i letech samostatného národního a státního života nežádá po nás vlast krvavých bojů ani přílišného sebeobětování. Lhostejný dnešek potřebuje však tím více opravdovosti a poctivosti v drobné, nenáročné práci. Uměním je najíti schůdnou cestu k cíli a hrdinností jíti i za těžkých okolností přímo za sokolským ideálem s vědomím konečného vítězství poctivého národního snažení.

Upozorňujeme ve svých proslovech, přednáškách a příležitostných rozhovorech v tělocvičně i ve společnosti na všechny události, které mají jakýkoliv vztah k našemu zahraničnímu i domácímu národnímu odboji! Ukazujme hlavně mládeži na hrdinnost a občanské ctnosti tehdejších našich neohrožených vlastenců a vůdců, ale naproti tomu osvětlujme, jako odstrašující příklady, i lhostejnost některých našich lidí, zvláště pak bídáctví zrádců české věci a ukrutnosti rakouských katanů!

Nevzněcujme snad znova vášní neb touhy po odplatě, ale taktně zdůrazňujme při každé příležitosti význam naší národní svobody a osvědčený historický úkaz, že špatnost a zlo samo sebe sežirá!

Nezapomínejme na útrapy, ponížení a válečnou bídu! V mnohých jednotách sbírají pečlivě materiál z doby válečné a ukládají jej do archivů a kronik. Jistě záslužná práce! Kéž vykonáme v jubilejním roce všichni povinnost k naší mladé svobodě!

Kromě toho nezanedbávejme pravidelné tělovýchovné a vzdělávací činnosti, ať jsou to podniky tělocvičné, proslovy, přednášky, divadla, loutková divadla a jiné obory drobné kulturní práce. Zasiňte pravidelně měsíční výkazy okrskovým a župním činovníkům! Chystejte si předem výroční statistiky, abyste mohli pak včas vyhověti okrsku, župě a Č.O.S! Přiznejme si otevřeně, že loni jevíly se v tomto ohledu četné nedostatky, třeba celkový statistický výkaz župy o vzdělávací činnosti jeví slušný přírůstek!

Snad letos budeme moci v župě uspořádati zamýšlené činovnícké kursy, pak provést dozory správní, vzdělávací a jiná opatření, aby sokolská práce se zdokonalila a prohloubila.

Propagujte sokolský tisk! Obrázkový sokolský časopis „Jas“ vykonal by jistě své poslání i v rodinách nesokolských.

Doplňujte knihovny jednoty i vlastní! Upozorňuji při této příležitosti na vyzvání v letošním ročníku našeho věstníku o putovní knihovně br. Karla Vanička, která nemohla býti dosud uvedena v činnost.

Nepodceňujte povinného tisku a škol pro nové členy! Toto jsou též nutnosti k šíření uvědomělého Sokolství a vzájemného poznání se nových bratří a sester.

Slib sokolský pod vlajkou republiky ať stane se aktem sokolské hrdosti a samozřejmým příkazem řádného členství!

S bratry vojáky a s těmi, kteří jsou v cizině, udržujeme stálý styk dopisováním; posílejte jim i sokolské časopisy! Zvolili jste si dopisovatele a zpravodaje jednoty?

Všimněte si všech místních kulturních podniků, navštěvujte je a jiným doporučujte! Pozorujte život v obci a buďte piatnými činiteli ve smyslu poctivé práce a národního pokroku! Významné události, ať mají přímý či nepřímý vztah k sokolství, národnímu a kulturnímu životu, zapisujte do kroniky jednoty! Spisy, listiny, výstřižky z novin, fotografie a jiné dokumenty ukládejte do archivu! O významných událostech posílejte zprávy do Věstníku!

Případné spory a různé protivy usmířujme a vyrovnávejme pod zorným úhlem zásad sokolských! Zájem národního celku stavme před chvílkové osobní malicherností!

Významnou podmínkou úspěšné práce v jednotě je hospodářská soběstačnost a neodvislost. Nechci uváděti příkladů jednot svévolně zadlužených různými podniky nad vlastní síly. Myslím hlavně na ukvapené a nákladné stavby Sokoloven bez pevného finančního plánu a platební schopnosti jednoty. Je vysvětlitelno,

že starost o placení dluhů uhasí pak brzy plamen prvního nadšení a dusí soustavně každou dobře míněnou snahu. V tomto ohledu řídme se příslovím: „Třeba chaloupka z chvoje, jen když je moje!“

Bratři a sestry,

mějme se rádi a buďme svorní podle slov hrdinné přísahy národa z roku 1918, jejíž 10. výročí tohoto měsíce uctíváme:

„Věrní v práci, věrní v zápase,
věrní v utrpení, věrní až do hrobu!“

Nazdar!

Alois Cablík, župní jednatel a vzdělavatel II. okrsku.

*Věřme jen sobě, své práci a pili,
věřme jen svatému nadšení v nás,
věřme jen vítězství slovanské síly,
která si podepře krajní tu hráz,
věřme, že národ náš, velká sláva
s korouhví lidskostí za štítem práva
dobude korunu velebných krás!*

Svat. Čech, Jitřní písně.

Putovní knihovna br. Karla Vaníčka.

Za tři měsíce r. 1928 putovní knihovna br. Karla Vaníčka byla rozmnožena o dalších 8 svazků, takže její stav dnešní jest 20 svazků. Těchto 8 svazků daroval opětně br. Václav Dudek, prof. v Uh. Hradišti. Jsou to knihy: 1. Ferdinand Schulz: Povídky olšanské. 2. Jan Janča: Z města a venkova. 3. Mary E. Wilkinsová: Skromný románek a jiné povídky. 4. St. Kovanda: Na skřipci. Povídky. 5. Jan Janča: Život a jiné vídeňské novelly. 6. Stanislav Jarkovský: Vřes a kapradí. 7. Ant. Nečásek: Pampelišky. Drobné povídky a črty. 8. Ž. Kvedrová-Jelovšková: Vesnické povídky. Přírůstek malý. Kdy podaří se nám sehnati 200 knih, abychom mohli putovní knihovnu br. Karla Vaníčka odevzdati svému vzdělávacímu poslání? Přijímám dary knižní i příspěvky peněžní na zakoupení hodnotných knih.

Ant. Konečný.

I já jsem stát, národ a lid, musí si dnes říci každý, kdo politicky myslí, a co tedy žádá po státu, národu a lidu, plnit především sám ve svém kruhu stálých povinností.

T. G. Masaryk: Česká otázka.

Zprávy ze župy.

V neděli dne 1. dubna 1928 sešlo se v Sokolovně uh. hradištské 66 zástupců jednot (44) sokolské župy Komenského, aby přehlédlo činnost za minulý rok, vytklo si směrnici pro činnost v roce příštím a zvolilo župní činovníky. Za Č.O.S. přítomen byl br. Formandl z Brodku, za župu Těšínskou br. Kratochvíl z Karvinné. Br. starosta vzpomněl sokolských pracovníků v minulém roce zemřelých a zvláště br. MUDra Filipa Kociána, našeho župního místostarosty. Přítomní při této vzpomince na důkaz úcty povstali. Zprávy činovníků byly vytištěny již dříve v župním věstníku a proto nečteny, jen dodatek o provedení voleb do župního biogr. předsednictva, při nichž zvoleni bři Jindřich Kotas, učitel ze Bzence, předsedou a Karel Minařík z Uh. Ostrohu, Ladislav Sotorník z Napajedel, Leopold Ginter z Mor. Písku, Antonín Mrkva z Kunovic a Jan Němeček z Bojkovic členy předsednictva. Zprávy činovníků schváleny. Na vědomí vzata zpráva o likvidaci župního knihoskladu a činovníkům odstupujícím uděleno absolutorium.

Aklamací provedené volby měly tento výsledek: Zvoleni: starostou br. Dr. Karel Kozánek, Kyjov, nám star. br. Josef Horák z Uh. Hradiště, jednatelem br. Alois Cablík z Uh. Hradiště, náčelníkem br. Jaroslav Staša z Malenovic, náčelníci sestra Anna Kostlánová z Uh. Hradiště, vzdělavatelem br. Dr. Frant. Malinský ze Strážnice, pokladníkem br. Jaroslav Hýsek z Kyjova, zdravot. důvěrníkem br. MUDr. Fiala ze Strážnice, knihovníkem a redaktorem věstníku žup. br. Ant. Konečný z Uh. Hradiště, sociální poradcem a menšinářem br. Oldřich Sudek z Uh. Ostrohu, zpravodajem br. Alois Blažek, statistikářem br. Alois Dědák z Napajedel, divadel. poradcem br. Fr. Milička z Krhova, kinoreferentem br. Jindř. Kotas z Bzence, zapisovatelem Ant. Vlachovský z Uh. Hradiště. Dozorci jmění a účtů: bři: Arnošt Hofman, Josef Švejčara a Vojtěch Matulík. Do výboru Č.O.S. delegátem br. Dr. Karel Kozánek a jeho náhradníkem br. Jaroslav Staša.

Na návrh žup. vzděl. sboru, tlumočený br. Dr. Malinským, usneseno, aby jednoty, které nezúčastní se schůzí sboru cvičitel. a vzdělávacího anebo neobešlou župní valné schůze, byly pokutovány za každou neobeslanou schůzí 20 Kč. Pokuty případnou putovní knihovně župní br. Karla Vanička. Rozvrh činnosti tělocvičné, přečtený br. náčelníkem, schválen. Jednotám, které nezúčastnily se župního sletu v Napajedlech, vyslovil br. starosta důtku.

Župní příspěvek ponechán v dosavadní výši.

Jednání při valné hromadě bylo věcné, soustředovalo zájem přítomných úplně, projevovalo myšlenkovou ucelenost a jednotnost názorů. Bylo skončeno o 13. hod. výzvou k čilé práci v příštím roce.

ský.

Zprávy z okrsků.

Rokovací a nácvičná schůze I. okrsku v Kyjově.

I. okrsek konal v neděli 8. dubna 1928 rokovací a nácvičnou schůzi v Kyjově. Nezastoupeny jednoty a pobočky: Střílky, Osvětimany, Vřesovice, Kostelec, Stavěšice, Milotice, Šardice, Svatobořice, a Lovčice, t. j. celá třetina. Snad někteří bratři a sestry nechtěli si kaziti svátky. Pořádán rozvrh letní činnosti. Usneseno pořádati okrskové cvičení ve Vracově 1. července 1928. Určeny jednoty, které postaví družstvo na nářadí. Upozornění náčelníci, aby dostáli počtu přihlášených účastníků.

Usneseno domluvit se se III. okrskem o pořádání výletu na Buchlov, kde budou závodivé hry. Stanoven kalendář veřejných: Kyjov 17./6., Koryčany 29./6., Bohuslavice 8. příp. 15./7. Ostatní uspořádají tělocvičné besedy. Jednoty vybidnuty, aby podle možnosti obeslaly krajské slety. Na župním sletu musí býti všechny jednoty a pobočky zastoupeny. Po vyčerpání programu probrána cvičení všech oddílů.

Nazdar!

—o.

Hlídka loutkářů.

Jak pořídíme si loutkové divadélko.

Loutková divadla jsou pro svůj výchovný význam značně rozšířena a jsou to právě sokolské jednoty, které nejvíce pěstují tento ušlechtilý způsob zábavy i poučení.

Ve své výroční zprávě stěžoval si br. župní vzdělavatel, že v naší župě je dosud loutkových divadel poskrovnu. Příčina je v tom, že u nás není jistá loutkářská tradice jako v Čechách, které byly kolébkou loutkových divadel a kde loutkářství vždy více kvetlo, a pak hotová loutková divadla jsou pro menší jednoty svou cenou stále ještě nedostupná.

Tento článek chce ukázati, že můžeme si poříditi divadélko sami a jeho cena při ochotě dvou nebo tří bratří bude činiti asi polovici nákladu, který museli bychom zaplatiti za divadlo hotové.

Stavba divadla nebude činiti obtíží ani těm, kteří se loutkářstvím nikdy neobírali, neboť o toto drobné umění je v českém písemnictví i malířství postaráno tak, že můžeme směle závoditi i s národy velkými.

Máme krásné dekorace českých umělců pro různé velikosti divadel, máme úctyhodnou řadu dobrých loutkových her i mnoho odborných firem, kde dostaneme každou maličkost, které na pořízení loutkového divadla budeme potřebovati.

Čeho potřebujeme na stavbu divadélka?

1) Kostry, 2) dekorací, 3) neoblečených loutek, 4) divadel. knih.

Kostru nám zhotoví ochotný br. truhlář. Jsou to dva podstavce nebo také obyčejný stůl. Dále sbije 4 desky, z nichž bude podlaha jeviště, a konečně přišroubuje několik latěk, které budou držeti portál a vzadu budou tvořiti opěru pro ty, kteří vodí loutky. Celá kostra lehce se rozdělá a nezabere místa.

Pak opatříme si dekorace a to podle toho, jak velikou místnost máme a s jakou návštěvou můžeme počítati. Pro menší místnosti a pro loutky 25 cm vysoké koupíme dekorace českých umělců u firmy Modrý & Žanda v Praze — II, Spálená ulice 4. Tato firma podporuje podle zpráv „Věstníku sokolského“ menší nová divadélka a jednotám poskytuje 10 proc. slevy. Táž firma dodá buď jenom hlavičky loutek nebo celá neoblečená tělíčka, která ošatí naše ochotné sestry. Lehce si s tím poradí, neboť v každé domácnosti jsou odložené věci, z nichž malí herci budou mít královskou garderobu.

Chceme-li poříditi větší divadlo, koupíme dekorace akademického malíře Víta Skály — dlouholetého loutkářského pracovníka — u Osvětového Svazu v Praze XII, Blanická ul. 4. Tyto dekorace jsou 123 cm vysoké a hodí se pro loutky aspoň 50 cm veliké. Jejich výhodou je, že z jednotlivých dílů dají se sestaviti nejrůznější scény. Je to docela moderní vymoženost divadelní. Hlavy a tělíčka k tomuto divadélku dáme si zhotoviti u dobrého řezbáře.

Knihy dodají buď bratři knihkupci nebo tiskárna „Loutkáře“ v Chocní, nakladatelství B. Kočí, Praha — I. Masarykovo nábřeží 14., A. Storch syn, Praha — I. Staroměstské náměstí 20. Mnohá tato nakladatelství pošlou i zásilky knih na výběr.

Dekorace podlepíme si sami obyčejným lepidlem z mouky, do něhož přidáme maličko klišu. Lepenku volíme šedou nebo hnědou č. 25. Otvory a zářezy dekoraci vysekáme dlátkem. K těmto pracím hodí se dobře i hodiny ručních prací ve škole. Děti nám pomohou a budou mít radost, že pomáhaly divadlo stavěti.

Než přikročíme ke stavbě divadélka, požádáme o radu ještě loutkářského zpravodaje, jímž je br. Frant. Cejnar v Uh. Hradišti, nebo navštívíme některou jednotu, která už divadlo má. Vyvarujeme se tak různých chyb, jichž odstranění později vyžádalo by si mnohem více než cestovné a které by původní úspory spolky. Ze zkušeností jiných pořídíme divadélko dokonalejší.

Můžeme býti jisti, že divadélko jistě děti zaujme a poměrně v krátké době se zaplatí.

Práce s loutkovým divadlem je dosti, ale tato vzdělávací činnost je velmi vděčná.

L. Hládek.

*Obnovili jsme svůj stát ve jménu demokratické svobody —
udržíme jeho svobodu jen svobodou a svobodou vždy dokonalejší.
T. G. Masaryk: Světová revoluce.*

Zprávy z jednot a poboček.

Rudice. Pobočka rudická, čítající 19 členů, má se k světu. Od Nového roku uspořádala 5 podniků, které byly pečlivě připraveny a také skončily se s dobrým výsledkem. Byly to: 8. ledna přednáška okrskového vzdělavatele br. Mikuláška z Bojkovic, 15. ledna sokolský věneček, 29. ledna koncert pěveckého odboru Sokola z Uh. Brodu, 12. února divadelní a hudební večírek a 11. března Masarykův večer, na němž promluvil vzdělavatel jednoty luhačovské br. Zatloukal na thema: „Masarykův vývoj náboženský“. Zvláštní dík náleží p. učiteli Horákovi, že postaral se o vnočné skladby pro poslední dva večery a svědomitě nacvičil sbory. Je to výkon tím úctyhodnější, pováží-li se, že zpěváci jsou z větší části dělníci a dělnice, kteří pozdě večer vraceli se ze staveb v okolních místech a z nich jen málokterí zpěvu se učili. Provedení zpěvů, mezi nimi několika vlastních skladeb p. učitele Horáka, bylo pěkné, takže rudičtí mohli by býti vzorem i jednotám větším. Podniky rudické pobočky dokazují, že ani ti nejmenší nejsou odsouzení k zániku, je-li dobrá vůle a chuť k práci. Bratři a sestry, jen směle kupředu, aby Vaše řady rostly a Vy stali se solí života ve své dědině.

L. H.

Knižní hlídka.

Ernest Thompson Seton: „Rolf Zalesák“. Přeložil B. Z. Nekovafík: (Knihovna Walden IX. svaz.). J. Otto, spol. s r. o. v Praze. 1927. Stran 492. Kč 48.—. Dobrodružství chudého hochy v kanadské divočině, prožité ve společnosti starého Indiána Quonaba a psa Skúkuma, jsou středem vyprávění Thompsona Setona, jenž získal si oblibu i u naší mládeže, oddané sportu a zdravému skautingu. Kniha jest vyzdobena několika sty kresb spisovatelových a jest vhodnou tlumočitelkou rozumného života ve volné přírodě.

Jan Vrba: „Mládí“. Kniha o dětech a dětství. (Sebrané spisy Jana Vrby. Svazek XVII.). J. Otto, spol. s r. o. v Praze. 1927. Stran 358. Kč 25.—, váz. Kč 37.—. Básník chodského kraje má již rozsáhlou obec čtenářů, kteří s radostí sáhnou po této knize, vždyť Vrba podává zde pohled do svého soukromého života. V prvních dvou částech knihy, „Galerie malých“ a „Vlastní mládí“, vzpomíná příběhů ze svého dětství, kdežto v dalších dvou — „Naše děti“ a „Z toulky po horách“ — poznáváme život a drobné příběhy denní vlastních dětí Vrbových. Kniha radostného mládí a dětské čistoty.

Jaroslav Táborek: „Rozvrh cvičební hodiny žactva“. (Knihovna cvičitelů sokolského žactva. Svazek IV.). Nákladem Č. O. S. Kč 20.—. Příručka jest účelně a vhodně rozčleněným

návodem, kterak vésti žactvo, a jest určena hlavně pro jednoty, které nemají dostatečného nářadí pro žactvo. Účelem jejím jest, aby vhodným výběrem cvičební látky bylo cvičení žactvu zpříjemněno a zradostněno.

Kšaft umírající matky Jednoty bratrské, kterýmž (v národu svém a obzvláštnosti své dokonávajíc) svěcené sobě od Boha poklady mezi syny a dědice své rozděljuje léta Páně 1650 J. A. K. Vydáno z podnětu odboru spolku »Komenský« v Praze XI. spolkem »Komenský« v Praze 1928 na paměť výročí odchodu Komenského z vlasti. Pietní vydání knihy pro nás významné, neb Komenský projevil zde, zklamán v naději na návrat do vlasti po uzavření míru vestfálského, bolest nad jistým zánikem bratří v cizině, ale též pevnou víru, že vláda věcí českých opět vrátí se do rukou českého lidu. Prorocství Komenského žilo v národě, posilovalo v dobách útisku politického i národnostního české snahy národní, až splnila se tato věštba před deseti lety. President Masaryk počal proroctvím své první poselství k národu. Ať není jediné knihovny sokolské, jež by neměla tohoto dílka! Cena Kč 10.—.

Václav Štech: »Pražský chorál«. Román. J. Otto, spol. s r. o. v Praze. 1927. Stran 484. Kč 32.—. Rok 1908 byl bouřlivý v našich politických dějinách a svědkem zápasu našeho národu s dvouhlavým orlem o sněm království českého. Štech zajímavě dokumentoval tento poslední náš zápas a oživil tuto dobu galerií osob národnosti české, německé i vlašské ze stavů vyšších i středních. Praha i český venkov jsou prostředím tohoto románu, jenž s počátku je podmalován politicky-detektivně, později však soustřeďuje se na dvě velké žhoucí lásky, českého umělce s vlašskou ženou záhadného původu. Cílem spisovatelovým bylo poukázati na těžké naše boje národní, jež ovšem náležejí minulosti, burcovati vroucí lásku k vlasti a křísiti ji v dnešní době národní ochablosti a lhostejnosti.

Rud. Kynčl: »Dědinečko moja!« (Slovácký rok). Objednávky vyřizuje Emil Pouchlý v Hodoníně, Sadová 31. Stran 156. Kč 20.—. Milá knížička slovácké poesie známého básníka našeho Rudolfa Kynčla z Velké, jenž vyzpíval tu život lidu svého kraje v koloběhu jednoho roku a veršem podal Slovácký rok se všemi zvyky, obyčejí, písněmi i s jeho svéráznou mluvou. Kniha psána jest z lásky k lidu slováckému, k jeho zpěvnosti a svéráznosti. Básníkovým přáním jest, aby byla s láskou čtena tato kniha, jež vytryskla jako z horské studánky krásy zvyku, obyčejí, písně a překrásné mluvy nedotčeného dosud koutu Moravy. Žijeme na Slovači, proto musíme si povšimnouti knih, jež otvírají nám takřka zdroje kraje našeho a přibližují nám prostě zpěvné duše lidu slováckého.

Ernest Thompson Seton: O veveřici. Přeložil Boh. Z. Nekovařík. Kč 12.—, váz. Kč 25.—. Stran 114. — Ernest Thompson Seton: »Domino«. Přel. Boh. Z. Nekovařík

Stran 102. Obě knihy nákladem J. Otty, spol. s r. o. v Praze, 1928. V první knize známý přítel mládeže podává příběhy šedé veverky, »Domino« je pak románkem stříbrné lišky, svěže líčeným. Obě knihy zaujmou naše mladistvé čtenáře výborně odporovaným životem volně žijících zvířat, vždyť svou romantikou a látkou jsou dětskému srdci tak blízké. Knihy Thompsonovy jsou bohatě ilustrovány vlastními kresbami a není vskutku vhodnější a hodnotnější četby pro mládež nad ně.

Technická příloha

Věstníku Sokolské župy Komenského.

Cvičení s kužely

pro vystoupení žen o krajevém sletu dne 5. a 6. července
v Prostějově a Olomouci.

Sestavila: L. Mrázková-Jelínková z Prostějova I. — Hudební
doprovod složil: Kamil Zahradník z Prostějova I.

Sestava I.

Předehra — 8 taktů $\frac{3}{4}$.

Cvičí se ve sražených trojicích. Původní postavení: stoj spatný, kužele připažmo vztyčené — na poslední dobu přede hry: skřížením kuželů připažit — kužele v prodloužení paží. (Není-li udáno, jsou vždy kužele v prodloužení paží.)

Věta A.

- I. 1. stoj výkročný pr. vpřed — do stoje zánožného l. — předpažit, vzhůru
2—3 výdrž.
- II. 1. stoj výkroč. l. vpřed do stoje zánož. pr. vzpažit — hled vzhůru,
2—3 výdrž.
- III. 1. dostoupit na pr. nohu — přednožit l. a předpažit
2—3 výdrž.

- IV. 1. podřep zánož. l. — zapažit (hlava, trup a noha v jedné přímce !)
2—3 výdrž.
- V. 1' vztyk, dostoupit na levou nohu do stoje přednož. pr. — předpažit dovnitř — kužele se kříží pr. nad l.
2—3 výdrž.
- VI. 1. přísunem pr. stoj spatný a nejkratší cestou pr. předpaží vzhůru a l. zapaží,
2—3 výdrž.
- VII. 1. v postoji výdrž a výměna paží připažením,
2—3 výdrž.
- VIII. 1. připažit — 2. kužele připažmo vztyčit — 3. výdrž.
- IX. 1. krůček pr. vpřed do stoje zánož. l. — paže výdrž — a) poskok napr. — ohnout zánož. l. — předpažit pr. — kužel převrácen na paži — l. výdrž — 2. krůček l. vpřed do stoje zánož. pr. — připažit pr. — a) poskok na levé — ohnout zánož. pr. — levá předpažit — kužel převrácen na paži — pr. výdrž v připažení — 3. poskokem stoj spatný — l. připažit — kužele spustit svisle dolů — a) kužele připažmo vztyčit —
- X. 1. krůček pr. vzad — do stoje přednož. l. — a) poskok na pr. — skrčit přednožmo l. — l. předpažit — kužel na paži — pr. výdrž v připažení —
2. krůček levou vzad — do stoje přednož l. — připažit l. a) poskok na l. — skrčit přednož. pr. — předpažit pr. — kužel na pažích — l. výdrž v připažení —
3. poskokem stoj spatný — připažit pr. — kužele spustit svisle dolů — a) kužele připažmo vztyčit,
- XI. 1. |
a) |
2. | 1. 1/2 obrat vpravo — předpažit vl. pravá mírně pokrčena, kužele převráceny na pažích a 6 drobných krůčků ve výponu vpřed — začíná l. — do stoje spatného
a) |
3. |
a) |
- XII. 1. v postoji výdrž a předpažit vl. vzhůru — kužele na pažích — záklon — hled vzhůru —
2—3 výdrž
- XIII. 1—3 výdrž
- XIV. 1. |
a) |
2. | Celý obrat vlevo — nejkratší cestou předpažit vpravo — kužele na pažích a 6 drobných krůčků ve výponu
a) | vpřed — začíná pravá noha
3. |
a) |
- XV. 1. v postoji výdrž — předpažit vzhůru vpravo — kužele na pažích záklon — hled vzhůru —
2—3 výdrž

- XVI. 1. vzpřím — připažit a kužele spustit svisle dolů
2—3 výdrž.

Věta B.

- I. 1. ve stoji výdrž — upažit — kužele v prodloužení paží,
2—3 výdrž
- II. 1—3 v upažení výdrž a 3 malé čelné kroužky dolů před rukama,
- III. 1—3 čelnými oblouky dolů — vzpažit zevnitř,
- IV. 1—3 výdrž,
- V. 1—3 čelnými oblouky dovnitř — odpažit — kužele v prodloužení paží,
- VI. 1—3 připažit a 3 čelné střední kroužky před tělem dovnitř,
- VII. 1—3 čelnými oblouky dovnitř — upažit — kužele v prodloužení paží (v 1. době jsou paže ve vzpažení, v 2. době v upažení, na 3. výdrž v upaž.
- VIII. 1—3 připažit — kužele svisle dolů,
2—3 výdrž,
- IX. 1. unožit povýš pr. — upažením vzpažit — hled vzhůru,
2—3 výdrž,
- X. 1—2 přinožit pravou a velké čelné kruhy dovnitř — 1. o-
požděně, 3 vzpažit — hled vzhůru,
- XI. 1—3 ve stoji výdrž a velké čelné soupažné kruhy vlevo,
- XII. 1—3 vzpažit dovnitř — kužele se kříží — paže mírně po-
ohnout — hled vzhůru,
- XIII. 1. čelné oblouky napr. předpažit nalevo —
2. stoj úkročný vpravo str. — do stoje únož. levou a při-
pažit, a) přísun levé, výpon spatný a malé čelné kroužky
v připažení — levá za a pravá před tělem,
3. stoj výkročný vpravo str. — do stoje únož. levou a
předpažit napravo —
- XIV. 1. ve stoji a paží výdrž — malé čelné kroužky vně paží
dolů,
2a—3 = XIII ale opačně
- XV. 1—3 třemi podupy (začíná pravá) 1/2 obrat vlevo — ruce
v bok — kužele svisle dolů,
- XVI. 1. stoj spatný a připažit,
2—3 výdrž.
Opakuje se ještě jednou věta A—B beze změny.

Vložka:

(psáno pro pravé krajní — levá cvičí totéž opačně)

- I. 1. stoj výkročný vpravo str. do stoje únožmo l. — předpažit
napravo (levá mírně pokrčena) kužele v prodloužení paží
— hled na kužele,
2. výpon skřížný — levá za pravou — paže a hled výdrž,
3 = 1 — páže výdrž

4. přisunem levé stoj spatný a připažit — hled vpřed.
 II. — I. ale paže a hled opačně.
 III. 1. nejkratší cestou upažit — výpon spatný — 2—4 výdrž.
 IV. 1. stoj spatný a připažit — kužele svisle dolů — 2—4 výdrž.

Střední:

- I. 1—4 výpon spatný — zvolna předpažit — kužele svisle — 2—4 výdrž.
 II. 1—4 stoj spatný a zvolna připažovat —
 III. 1—2 výpon spatný — předpažit — kužele v prodloužení paží, 3—4 ve výponu výdrž a upažit,
 IV. 1. stoj spatný a připážit — 2—4 výdrž.

II. odd. (Věta A)

Cvičí všechny stejně.

- I. 1. zánož. pravou — upaž, vzpažit — hled vzhůru 2—3 výdrž
 II. 1—3 stoj zánož pr. — velké čelné kruhy vlevo, I. opožděně,
 III. 1—2 ve stoj výdrž — pravou a levou malý čelný kroužek vlevo za hlavou (levá opožděně),
 3. pravou malý čelný kroužek nalevo před čelem,
 IV. 1. čelnými oblouky na levo a stojem výkroč vpravo str. — 1/2 obr. vpravo do stoje zánož, levou — předpažit — kužele v prodloužení paží — 2—3 v postoji výdrž a 2 malé boč. kroužky nahoru vně paží,
 V. 1. přednožením levé — 1/2 obrat vpravo do stoje únožmo levou — pravá horním obloukem upaží — levá výdrž, 2—3 v postoji výdrž a 2 malé čelné kroužky za rukama dolů.
 VI. 1—3 přisunem levé stoj spatný — připažit a 3 střední čelné kroužky dovnitř,
 VII. 1. čelnými obl. dovnitř vzpažit zevnitř — hled vzhůru, 2—3 v postoji a paže výdrž — 2 malé čelné kroužky za rukama dolů,
 VIII. 1. upažením připažit, 2—3 výdrž
 IX.—XVI = I.—VIII, jenže pak v XVI. taktu — 1 upažením připažit — 2 kužele připažmo vztýčit — 3 výdrž.

Věta B.

- I. 1—3 valčíkový krok bez natáčení trupu pravou vpřed — upažit — kužele převráceny na pažích,
 II. — I. ale opačně.
 III. 1—3 stojem skřížným pravá před levou 1/2 obrat vlevo — paže výdrž v upažení.
 IV. 1. stoj výkročný — levá vpřed do stoje zánož, pravé — připažením předpažit vzhůru — kužele převráceny na pažích

- záklon — hled na kužele
2—3 výdrž.
- V. 1. $\frac{1}{2}$ obrat vpravo do stoje únožmo levou — nejkratší cestou
připažit — kužele svisle dolů,
2. výpon skřížný — l. před pravou — obl. dolů předpažit
napravo,
3. dostoupit napr. a malé čelné kroužky vně paží dolů.
- VI. Stoj výkročný vlevo stranou do stoje únož. pravou — při-
pažit,
2. výpon skřížný pravá před levou — předpažit nalevo —
3. dostoupit napr. a malé čelné kroužky vně paží dolů.
- VII. 1. $\frac{1}{2}$ obrat vpravo a stoj výkročný pravá vpřed do stoje
zánož. levou — připažit,
2. v postoji výdrž a malé čelné kroužky vpravo, levá za tě-
lem a pravá před tělem,
3. v postoji výdrž — předpažením vzpažit — hled vzhůru,
- VIII. 1. příčnými oblouky nazad připažit — přisunem levé stoj
spatný,
2. kužele připažmo vztyčit
3. výdrž.
- IX. 1—3. 3 poskoky na pr. ohnout zánož. l. — předpažit a 3
malé bočné kroužky vně paží napřed dolů.
- X. 1. poskokem stoj spatný — připažit
2. kužele připažmo vztyčit — 3. výdrž.
- XI. — XII — IX.—X, ale opačně.
- XIII. 1—3. 3 kroky vpřed do stoje zánož. levou — začíná pravá
— předpažit a 3 malé nesoudobé boč. kroužky vně paží
dolů (na každou dobu vždy jeden kroužek pravou i le-
vou) čítej: první — druhá — třetí.
- XIV. 1. podřep zánož. levou zapažit —
2—2 výdrž (hlava, trup a noha v jedné přímce !)
- XV. 1—3. vzpřím — do stoje zánož. l. — připažit a 3 malé boč.
kroužky napřed.
- XVI. 1. přisunem levé stoj spatný — 2—3 výdrž.
Opakuje se věta A a B ještě jednou beze změny.

Vložka:

Krajní pravá (levá opačně).

- I. 1. vzpažit levou — upažit pr.,
2—4 výdrž (kužele v prodloužení paží.)
- II. 1. podřep zánož. l. — levá i pr. odpažit,
2—4 výdrž.
- III. 1. vzpřím — přisunem l. stoj spatný — připažit,
2—4 výdrž.
- IV. 1—4 výdrž.

Střední:

- I. 1. předpažit vzhůru dovnitř — kužele se kříží — výpon
spatný — 2—4 výdrž.

- II. 1. vzpažit zevnitř — hled vzhůru,
2—4 výdrž.
III. 1. upažením připažit — stoj spatný,
2—4 výdrž.
IV. 1—4 výdrž.

Mezihra = 8 taktů $\frac{3}{4}$.

Sestava III

Opakuje se celé ještě jednou.
krajní pravá (levá opačně).

- I. 1. klek pr. vzad — předpažit vzhůru dovnitř, kužele se dotýkají — 2—3 výdrž.
II. 1. předklon vzpažit zevnitř — 2—3 výdrž.
III. 1. vzpřím — záklon — vzpažit zevnitř — 2—3 výdrž.
IV. výdrž.
V. 1. vztyk — vzpřím — oblouky nalevo předpažit vzhůru napravo — 2—3 výdrž.
VI. 1. přísunem pravé výpon spatný — skrčit zapažmo dovnitř pr. předloktí na pase a kužel rovnoběžně s levým kuželem — vzpažit zevnitř levou — hled vlevo
2—3 výdrž.
VII.—VIII. výdrž.
IX.—XII. — 4 čelné soupažné kruhy vlevo.
XIII. přísuný krok pravou vpřed — malé bočné kroužky v předpažení dolů — pravá uvnitř — levá vně paží.
XIV. = XIII. ale opačně.
XV. celý obrat vpravo — připažit — přísunem pravé stoj spatný,
XVI. výdrž.

Střední:

- I. 1. upažit — kužele kolmo vzhůru — 2—3 výdrž.
II. 1. ohnout vzpažmo — kužele se dotýkají — 2—3 výdrž
III. 1. upažením odpažit — kužele opřít o boky kolen —
2—3 výdrž.
IV. výdrž
V. klek pravou vzad — předpažením vzpažit zevnitř —
2—3 výdrž
VI. 1. předklon upažením odpažit — kužele dotýkají se země
2—3 výdrž.
VII.—VIII. výdrž.
IX.—XII. vztyk, vzpřím — přísunem pravé stoj spatný a $3\frac{1}{2}$ velké bočné kruhy nazad do vzpažení.
XIII. 1—3 přísuný krok pravou vpřed a malé čelné kruhy za hlavou vlevo
XIV. = XIII, ale opačně

XV. celý obrat vpravo a oblouky nalevo připažit — přsunem
pravé stoj spatný.

XVI. výdrž.

Závěr:

krajní pravá (levá opačně)

I. podřep únož. levou — úklon vpravo — hled na střední
— levá upažit — kužel svise — pravá upažit — kužel
kolmo — 2—3 výdrž

II.—IV. výdrž

V. 1. vzpřím — vztyk — stoj spatný — připažit a kužele
vztyčit.

VI.—VIII. dohra.

Střední:

I. 1. výpon spatný — vzpažit zevnitř — záklon
2—3 výdrž

II.—IV. výdrž

V. 1. vzpřím — stoj spatný — připažit — kužele vztyčit —
2—3 výdrž

VI.—VIII. dohra.

Prostná se stuhami

pro vystoupení dorostenek župy „Prostějovské“ roku 1928

Sestavila sestra L. Mrázková z Prostějova I. na hudbu Karla
Pospišila „Zvláštní vystoupení žup, ženy při VIII. sletu všesokolském
v Praze“.

Stuha — S asi 10 cm široký pruh něco delší než tyč.

Předehra 4 taktů 4/4 = 16 dob.

Oddíl I.

Základní postavení stoj spatný S před tělo dolů rovně.

Věta A.

I. 1. Stoj výkročný vpravo stranou stuha před prsa rovně

2. přís. I. výpon spatný, paže výdrž

3. S nad hlavu rovně, úklon vl. levá upažena

4. stoj spatný, výdrž.

II. rovná se prvému, opačně.

III. 1. a 2. a 4. drobnými krůčky ve výponu (začíná pravá) půl-
obrat vpr. s S k l. rameni rovně vl. stranou

3. mírný podřep kolena u sebe, paže výdrž

4. vztyk, stuha před tělo dolů rovno.

IV. rovná se třetímu, opačně, začíná levá.

- V. 1. Stoj výkročný vpr. vpřed do stoje zánožného levou, stuha před tělo kolmo, l. vzhůru
 2. stoj výkročný l. vpřed do stoje zánožného pr. S před tělo kolmo pravá vzhůru (do poloviny značky)
 3. přís. pravé výpon spatný S nad hlavu rovno
 4. výdrž.
- VI. rovná se V., ale kroky vzad.
- VII. 1. a 2. a 4. krůčky ve výponu (začíná levá) celý obrat vl. S k pr. rameni rovně v pr. stranou,
 3. stoj spatný, S před tělo dolů rovně,
 4. výdrž.
- VIII. 1. výdrž ve stoji, S na prsa rovně,
 2. výpon, S před prsa rovně,
 3. stoj spatný, připažit,
 4. výdrž.
- IX. 1. Podřep zánožmo l. mírný předklon S před tělo dolů rovně
 2. výdrž
 3. vzpřim, vztyk, stoj přednožný l, S nad hlavu rovně, mírný záklon, hled vzhůru
 4. výdrž.
- X. 1. až 2. vzpřim, přisunem levé stoj spatný, čelné soupažné kruhy vl. (S volná)
 3. Oblouky v l. připažit
 4. výdrž.
- XI. rovná se IX., opačně.
- XII. rovná se X. opačně, XIII. až XVI. rovná se V. až VIII.

Věta B.

- I. 1.—4. 4 malé bočné kroužky v předpažení nahoru, 4. do připažení (kroužení i předloktím).
- II. 1. Výpon, velké bočné kruhy nahoru napřed (skrčit upažmo trčit vzhůru předpažením připažit)
 2. stoj spatný
 3. výpon, velké bočné kruhy nahoru napřed
 4. stoj spatný.
- III. 1. a 2. 2 cvalové krůčky v pr. stranou, ruce v bok se stuhou
 3. stoj výkročný vpr. stranou do stoje únožného l.
 4. přisunem levé stoj spatný, připažit.
- IV. 1. Stoj výkročný v l. stranou, čelné soupažné kruhy v pr. (S volná)
 2. přisunem pravé stoj spatný, připažit,
 3.—4. rovná se 1.—2. na značku.
- V. 1. S před prsa rovně, výpon,
 2. výdrž,
 3. skřížit pravou přes levou, prsty se dotýkají ramen
 4. výdrž.
- VI. 1.—4. stoj spatný, předklon, paže výdrž.

- VII. 1. vzpřim, stoj skřížný, pr. vpřed. S nad hlavu rovně, hled vzhůru
 2. výdrž
 3. S za hlavu rovně,
 4. výdrž.
- VIII. 1. celý obrat vlevo, paže výdrž
 2. výdrž,
 3. předpažením připažit,
 4. výdrž.
- IX.—XVI. rovná se I. až VIII. Cvičí se věta C a rovná se větě A.
 Mezihra 8 taktů $3/4 = 24$ dob.

Oddíl II.

Věta A.

Cvičí první.

- I. 1.—3. zvolna klek, pr. vzad
 S na prsa rovně
- II. 1. S před prsa rovně
 2.—3. výdrž.
- III. 1.—3. S nad hlavu rovně,
 záklon.
- IV. 1.—3. výdrž.
- V. 1. předklon, S na zemi
 2.—3. výdrž.
- VI. 1. vzpřim, vztyk do stoje
 zánož. pr., S před tělo
 kolmo, pr. vzhůru
 2.—3. výdrž.
- VII. 1. Přisunem pr. stoj spatný
 S k levému rameni
 šikmo, l. vzhůru
 2.—3. výdrž.
- VIII. 1. stojem skřížným, l.
 vpřed, celý obrat vpr.,
 ruce v bok, po obratu
 připažit
 2.—3. výdrž.
- IX. 1.—3. předpažit nal., zá-
 ručí sklopeno, hled vl.
- X. 1.—3. vztyčením záručí
 připažit
- XI. 1. stoj únožný pr. S vpr.
 ruce do polovice složena,
 upažit pr., l. v bok,
 hled vpr.
 2.—3. výdrž

Cvičí druhé.

- I. 1.—3. zvolna výpon, S
 před prsa rovně, záručí
 sklopeno.
- II. 1.—3. vztyčením záručí
 připažit, stoj spatný.
- III. 1. předklon, S před tělo
 dolů rovně
 2.—3. výdrž.
- IV. 1.—3. výdrž.
- V. 1. vzpřim, S před prsa
 rovně
 2.—3. výdrž.
- VI. 1. S nad hlavu rovně,
 hled vzhůru
 2.—3. výdrž.
- VII. 1. S k pr. rameni šikmo,
 pr. vzhůru
 2.—3. výdrž.
- VIII. 1. stojem skřížným pr.
 vpřed, celý obrat vl. ruce
 v bok, po obratu připažit
 2.—3. výdrž.
- IX. jako první, ale opačně,
 hled vpr.
- X. 1.—3. jako první.
- XI. 1.—3. jako první, opačně
 hled vl.

<p>XII. 1.—3. výdrž.
 XIII. 1. půlobrat vpr. do stoje zá-
 nož. l., s S. na prsa
 rovně
 2.—3. výdrž.
 XIV. 1. krok l. vpřed dovnitř,
 s půlobr. vpr. do stoje
 únož. pr., S na prsa
 rovně
 2.—3. výdrž.
 XV. 1. přisun. pr. stoj spatný,
 ruce se stuhou v bok
 (v zástupu)
 2.—3. výdrž.
 XVI. 1.—3. výdrž.</p> | <p>XII. 1.—3. výdrž.
 XIII. 1.—3. jako první, opačně.

 XIV. 1.—3. jako první, opačně.

 XV. 1.—3. jako první, opačně
 (druhá stojí za svou
 prvou v zástupu, na l.
 dobu krůček l. vzad do
 poloviny značky.
 XVI. 1.—3. výdrž.</p> |
|--|--|

Od 9. taktu po druhé cvičí se opačně.

Věta B.

Cvičení v zástupech.

<p>I. 1. předklon
 2. výdrž
 3. vzpřim.
 II. 1.—3. dvojný obrat vlevo, stojem skřížným, pr. vpřed
 III. 1.—3. výskok snožmo, ruce v bok
 IV. jako III.
 V. 1. S nad hlavu rovně, stoj únožný pr.
 2. výdrž.
 3. přinožit pr. S za hlavu rovně.
 VI. 1.—3. stojem skřížným l. vpřed celý obrat vpr., paže výdrž
 VII. 1. vzpažením a předpažením připažit,
 2.—3. výdrž
 VIII. 1.—3. výdrž, na 1. dobu ruce v bok
 IX. jako I, X. jako II, ale celý obrat vlevo
 XI. až XIII. jako III. až V.
 XIV. jako VI., ale celý obrat vlevo
 XV. 1. stoj výkročný vlevo
 stranou
 2. přisunem pr. výpon

 3. stoj spatný
 XVI. 1. stoj výkročný vlevo
 stranou
 2. přisunem pr. stoj spatný
 3. výdrž, připažit</p> | <p>XV. 1. stoj výkročný vpr.
 vzad zevnitř
 2. stoj zákročný vlevo
 vzad dovnitř
 3. stoj výkročný vpravo
 vzad zevnitř
 XVI. 1. přisunem l. stoj spatný
 2.—3. výdrž</p> |
|--|---|

Cvičí se věta C jako A a opakuje se věta B a věta A a poslední úkrok udělá se tak, aby cvičenky zůstaly ve sražených dvojicích (mezi značkami).

Mezihra 16 taktů 3/4 jest 48 dob.

Oddíl III.

Věta A.

(Mezi značkami).

	Prvé.		Druhé.
I.	1. krok pr. vpřed do stoje zánož.l., pr. předpažena vzhůru se S, l. opažena	I.	To co prvá, opačně
	2.—4. výdrž		
II.	1. podřep zánožmo l., předpažit dolů	II.	To co prvá, opačně
	2.—4. výdrž.		
III.	1. vztyk půlobrat vlevo do stoje únožného l., S na prsa rovně	III.	1. To co prvá, opačně
	2. podřep přednožmo l. předpažit, vzhůru zevnitř, záklon		2. klek pr. vzad, skrčit předpažmo dovnitř, předklon (pr. nad l.)
	3.—4. výdrž		3.—4. výdrž.
IV.	1.—4. výdrž	IV.	1.—4. výdrž.
V.	1. vzpřim, vztyk, krok l. vpřed s půlobrat. vl. (napřed obrat pak krok)	V.	1. vzpřim, vztyk, krok pr. vpřed s půlobr. vpr. (napřed obrat, pak krok)
	2.—4. jako takt l., opačně		2—4 jako takt l. opačně
VI.	jako II. opačně	VI.	jako II. opačně
VII.	jako III. opačně	VII.	jako III. opačně
VIII.	jako IV.	VIII.	jako IV.
IX.	1. vzpřim, vztyk, výpad pr. vzad, předpažit zevnitř (na značku)	IX.	1. To co prvá, opačně
	2. výdrž		2. výdrž
	3. půlobrat vpr. přisunem pravé do stoje spatného, S k l. rameni rovně, l. vpřed		3. půlobrat vl., přisunem pr. stoj spatný (na značku), S k pr. rameni rovně, pr. vpřed
	4. výdrž		4. výdrž
X.	1. l. vzpažit zevnitř se S, pr. skrčit upažmo, ruka v týl, hled do středu	X.	To co prvá, opačně
	2.—4. výdrž		

XI.	1.—2. zvolna připažovat, uchopit S oběma rukama 3.—4. ohnout zánožmo, pr. výpon, záklon, vzpažit, hled vzhůru	XI.	To co prvá, opačně
XII.	1. stoj spatný, připažit 2.—4. výdrž	XII.	To co prvá, opačně
XIII.	1. krok pr. vpřed dovnitř atd. jako takt I. jako II.	XIII.	To co prvá, opačně
XIV.	1. vztyk, půlobr. vlevo do stoje únož. pr., Snaprša rovně	XIV.	jako II.
XV.	2. podřep přednožmo pr., předpažit vzhůru zevnitř, záklon 3.—4. výdrž.	XV.	jako III.
XVI.	1. vzpřím, vztyk, půlobrat vpr. do stoje spatného, připažit 2.—4 výdrž (uvázat stuhu v pasu).	XVI.	To co prvá, opačně

Věta B.

	Prvé.		Druhé.
I.	Ia cvalový krok v pr. ruce v bok 2. podup pravou 3a 4. jest Ia 2. vl.	I.	To co prvá opačně
II	Ia 2a 4 skoky před ve výponu do stoje spatného, začíná pr. (na značku) 3. předpažit, vzklopit záručí, výpon 4. vztyčením záručí připažit, stoj spatný	II.	To co prvá opačně
III.	Ia 2a skrčit upažmo, ruce v týl, 4 malé krůčky, celý obrat vpr. (začíná pr.) 3a 4a 4 podupy, pr. l., pr. l.	III.	To co prvá, opačně.
IV.	jako 1.—2. z II, paže výdrž, 3. mrštit stranou připažením předpažit vzhůru, záručí sklopeno 4. Vztyčením záručí připažit	IV.	To co prvá

- V. 1a 2a 4 drobné skoky vpřed s půlobr. v pr. (ke své druhé) začíná pr. (do polov. značky)
3. tlesk do svých dlaní, podup pr.
a) tlesk do svých dlaní, podup l.
4. tlesk do svých dlaní, podup pr.
- VI. 1. unožit l., povýš upažit l.
2. přinožit l., připažit l.
3.—4. jako 1.—2, opačně
- VII. 1. Celý obrat v l., prvním skokem a dále jako V. na své místo
- VIII. jako VI. 1.—2.
3. půlobr. v pr. připažit po obratě
4. výdrž
- IX. jako I.
- X. XI. a XII. jako II., III. a IV.
XIII. až XV. jako V. až VII.
- XVI. 1. půlobr. v l. připažit po obratě
3.—4. výdrž, odvázat S.

V. Jako prvá, opačně

VI. Jako prvá, opačně

VII. Jako prvá, opačně

VIII. Jako prvá, opačně

IX. Jako prvá

X. XI. a XII. jako II., III. a IV.

XIII. —XV. jako V.—VII.

XVI. Jako prvá, opačně.

Cvičí se věta C a rovná se větě A.

Závěr.

- I. 1.—4. soupažné čelné kruhy v l., výpon
- II. 1.—4. soupažné čelné kruhy v pr., výpon
- III. 1.—4. vzpažit zevnitř s S (napiata), výpon, hled vzhůru
- IV. —V. výdrž
- VI. 1. úkrok ke své druhé, S k l. boku šikmo, l. vzhůru (vzpažené paže u sebe),
2.—4. výdrž
- VII. —XII. výdrž
- XIII. 1. úkrok zevnitř na své místo
2.—4. výdrž
- XIV. výdrž.

I. Jako prvá, opačně

II. Jako prvá, opačně

III. 1.—4. klek snožmo, předklon, vzpažit zevnitř

IV. —V. výdrž

VI. Jako prvá, opačně

VII. —XII. výdrž

XIII. 1. úkrok zevnitř na své místo

2.—4. výdrž

XIV. výdrž.

Cvičení s praporky

pro žáky na župní slet v Malenovicích r. 1928.

Rozměry praporků, jakož i jejich úprava oznámena bude dodatečně. Zatím cvičte s obyčejnými, jaké máte po ruce! — Základní postavení: — Stoj spatný, praporky připažmo spuštěny. — Kde není jinak udáno, jsou praporky v prodloužení paží.

Oddíl I.

1. Vzpažit — v postoji výdrž —
2. pravá kruhem dovnitř vzpažit, levá obloukem dovnitř upažit — stoj únožmo pravou —
3. půl obrat vpravo ve stoj přednožmo pr. — pravá obloukem dovnitř předpažit vzhůru, zapažit levou.
4. přisunem pravé ku levé stoj spatný — předpažit —
5. dřep spatný — skrčit předpažmo dovnitř pravé předlokti nad levým —
6. vztyk a výskokem stoj rozkročný — třít stranou —
7. výskokem stoj spatný — oblouky dolů dovnitř vzpažit zevnitř —
8. připažit upažením.

Cvičí se 4krát.

Připomenutí k oddílu I. Zde cvičí se takto: Celé cvičení se přecvičí na čtyři takty 4/4. V každém taktu cvičí se na první a třetí čtvrt. ve druhé a čtvrté je výdrž.

Oddíl II.

- I.
 1. Předpažit, praporky vztyčené —
 2. stoj únožný pravou — upažit praporky vztyčené
 3. |
 4. | výdrž.
- II.
 1. podřep zánožmo pravou (únik) — oblouky nahoru upažit dolů —
 - 2.
 - 3.
 - 4.
- III.
 1. vztyk — připažit a
 2. předkrokem pravou klek levou — připažením a předpažením vzpažit zevnitř —
 - 3.
 - 4.
- IV.
 1. vztyk, stoj zánožmo levou — vzpažit
 2. půl obrat vlevo, stoj únožmo pravou — kruhy napřed vzpažit —

3. přisunem pravé ku levé stoj spatný — připažit oblouky napravo —

4.

Cvičí se 4 krát.

Oddíl III.

- I.
 1. Stoj skřížný pravou vpředu — upažit v prodloužení
 - b) výdrž v upažení praporky vztyčit —
 2. a) výdrž v upažení praporky rovně stranou —
 - b) výdrž v upažení praporky vztyčit
 3. výdrž v upažení praporky rovně stranou —
 - 4.
- II.
 1. a) půl obrat vlevo stoj přednožmo pravou — předpažit vzhůru (pravá obloukem dolů)
 - b) výdrž v předpažení vzhůru, praporky vztyčit
 2. a) výdrž v předpažení vzhůru, praporky v prodloužení paží —
 - b) jako 1. b)
 3. a) jako 2. a)
 - b)
 - 4.
- III.
 1. celý obrat vlevo ve stoj zánožný pravou — oblouky dolů (po levé straně těla) vzpažit —
 2. výpad pravou vpřed — oblouky dovnitř upažit —
 - 3.
 - 4.
- IV.
 1. vztyk a celý obrat vlevo — oblouky dolů vzpažit —
 2. přisunem pravé ku levé stoj spatný — připažit —
 - 3.
 - 4.

Cvičí se 4 krát.

Cvičení s věnečkem

pro žákyně na župní slet v Malenovicích.

Základní postavení: Stoj spatný, připažit — věneček v pravé ruce. — Uprava i rozměry věnečku oznámí se později — zatím cvičte s obyčejným kroužkem.

Oddíl I.

- I.
 1. Předpažit pravou, věneček vztyčit čelně —
 - 2.
 3. upažit —
 - 4.
- II.
 1. připažením a předpažením vyhodit věneček asi

2. 20 cm nad hlavu a ihned chytit a navléci věneček na pravé předloktí — skrčit připažmo —
3. }
4. } třikrát tlesknout do dlaní a uchopit věneček obouruč —
- III. 1. stoj výkročný levou — předpažit pravou vzhůru — zapazit levou — (věneček vztyčený) —
2. stoj výkročný pravou — ruce výdrž —
3. stoj výkročný levou — ruce výdrž —
4.
- IV. 1. stojem výkročným pravou půl obrat vlevo ve stoj únožmo levou — úklon vlevo, věneček nad hlavou v pravé mírně ohnuté, levá v bok —
2.
3. vzpřím a pšsunem levé ku pravé stoj spatný — pravou připažit upažením, levou trčit dolů (připažit).
4.

Oddíl II.

- I. 1. Stoj únožmo pravou — upažením vzpažit zevnitř palce na zad —
2.
3. stoj skřížný pravou vzadu — věneček na hlavu rovně obouruč —
4.
- II. 1. }
2. } dvojný obrat vpravo výponem — ruce výdrž —
3. stoj přednožmo pravou — upažit, věneček v pravé ruce palce nahoru —
4.
- III. 1. unožit pravou — předpažit dovnitř věneček kolmo obě ruce drží věneček nadhmatem (u sebe) —
2. přednožit pravou — upažit, věneček v levé ruce kolmo vztyčený, hřbety rukou nahoře —
3. poskokem stoj přednožmo levou — pokrčit vzpažmo zevnitř, věneček nad hlavou kolmo obouruč dlaně kupředu —
4.
- IV. 1. podřep únožmo levou a ihned vztyk — upažit, věneček v pravé ruce hřbety rukou nahoře (věneček je vodorovně se zemí) —
2. podřep zánožmo levou a ihned vztyk — ruce výdrž —
3. přinožit levou ku pravé půlobrat vlevo a stoj spatný — připažit —
4.

Cvičí se 4krát.

Oddíl III.

- I. 1. Předpažit vzhůru dovnitř — věneček kolmo obouruč hřbety vzhůru —

2. skrčit upažmo, věneček na prsa kolmo obouruč malíky nahore —
- 3.
- 4.
- II. 1. předskok pravou, zanožit levou — trčit pravou vpřed vzhůru zevnitř, trčit levou vzad zevnitř — hřbety vzhůru —
- 2.
3. 1 krok, sun, krok levou vpřed — vzpažit zevnitř pravou
4. 1 hřbet na zad, levá v bok —
- III. 1. stoj výkročný pravou — vzpažit dlaně vpřed —
2. klek levou — oblouky dovnitř vzpažit zevnitř, dlaně vpřed —
3. předklon — ruce výdrž —
- 4.
- IV. 1. vzpřím a vztyk — pravou skrčit upažmo, věneček na pravém rameni kolmo, levá skrčit předpažmo dovnitř prsty se dotýkají věnečku na pravém rameni, obě ruce hřbety vzhůru —
2. půl obrat vlevo ve stoj únožmo pravou — ruce výdrž —
3. výdrž v postojí — pravou mrštit, levou trčit stranou a oblouky dolů vzpažit palce nazad —
4. přisunem pravé ku levé stoj spatný — připažit upažením. —
Cvičt se 4krát.

Obsah řídí redakční kruh. — Redakční závěrka 15. každého měsíce. — Vychází měsíčně. — Vydává Sokolská župa Komenského v Kyjově. — Roční předplatné Kč 8.—. — Číslo jednotlivé Kč 1.—. — Za redakci odpovídá a příspěvky přijímá br. Ant. Konečný, prof. obch. akademie v Uh. Hradišti. — Tiskem K. Hylského v Uh. Hradišti. — Administrační a insertní dotazy vyřizuje knihtiskárna Karla Hylského v Uh. Hradišti. — Povolení používání novinových známek uděleno výnosem ředitelství pošt. a telegr. v Brně č. 44.820/Vl. 13. V. 1920.

Bezpečná závodní jakost
přijata ČOS. pro III.
mezislet. závody v Praze
1928.

Per lot záruka. Výhodně placení.

Těloevičné nářadí nehodnotně
zásadně nevyřábím.

LOUTKY UMĚLECKY ŘEZBOVANÉ

v každé velikosti zhotoví a výhodně dodá

Jaromír Jeslík,
řezbářské dílny v Luhačovicích.
Vyrábí také lyže, sánky a umělecký nábytek.

STAVITELSKÁ KANCELÁŘ

**br. JOSEFA HORÁKA, stavitele
v Uh. Hradišti 166**

župního stavebního poradce a přísežného znalce mor.-sl. vrchn. soudu v Brně,
doporučuje se ku vypracování
skiz, plánů, detailů a rozpočtů, odhadů a provádění staveb všeho druhu.

————— **Levné patentní celobetonové ploty.** —————

Se závodem spojeno stavební a umělecké zámečnictví
bra KARLA ANDRÝSKA.

Pamatujte na sebe a své milé **úsporami** na dárkové a vkladní knížky

OKRESNÍ ZÁLOŽNY V UHER. BRODĚ.

Šetrnost je matkou svobody! Šetrnosti k blahobytu! Šetření - bohaté koření!

KNIHTISKÁRNA

KARLA HYLSKÉHO

V UH. HRADIŠTI doporučuje se br. jednorám k provedení
tiskopisů všech druhů

za ceny konkurenční.

Objednávky plakátů spolkových vyřizuje
spolehlivě v nejkratšíhútě.

**C. Neusser, zasílatelství
v Uh. Hradišti.**

Stěhování patent. nábytkovými vozy.
- - Autostěhování a autodoprava. - -

OBCHOD

uhlím, dřívím, vápnem, cement, lepenkou, rákosem,
sádrou ve velkém i malém.

SPORIVOST JEST MATKOU SVOBODY!

SPORITELNA

MĚSTA

NAPAJEDEL

a její

sběrna a platebna v Tlumačově.

Přijímají vklady

na knížky, šeky a běžné účty.

Úrokují tyto

při volné dispozici 5%, při půlroční výpovědi
5 1/2% po odečtení zákonných poplatků.

Půjčují

na hypotéky, směnky, běžné účty, cenné
papíry za podmínek nejvýhodnějších.

Provádějí

inkassa, úhrady do ciziny, kup a prodej
cenných papírů.

Úřadují

v Napajedlích denně od 8—12 hod. dop.
v Tlumačově: v neděli od 8—12 h. dop.,
ve čtvrtek od 8—14 h. odp.

*Udílí v peněžních záležitostech bezplatné
informace.*

NEBUDIŽ ČECHA BEZ SPORITELNÍ KNÍŽKY!

KDO NESTRÁDÁ, NENÍ ÚČASTEN POKROKU SVĚHO NÁRODA!

SPORITI JEST VLASTENECKÝ ČIN!

Spořitelna města Uh. Hradiště,

největší lidový peněžní ústav moravského Slovenska, přijímá vklady a poskytuje půjčky na hypotéky, směnky a cenné papíry. — Za vklady ručí aktiva spořitelny přes 52.000.000 — Kč a rezerv. fond Kč 2.900.000 — a město Uh. Hradiště poplatní silou a velkostatkem mírové ceny přes 3 milióny Kč.

U spořitelny uloženo jest 52.000.000 -- Kč.

Dostaveníčkem sokolské společnosti
jest

restaurace v Sokolovně
(hotel „KORUNA“ v Uherském Hradišti).

Výborná domácí kuchyně. — Přírodní vína
O návštěvu prosí

JAN. HOLUB, restauratér.

FOTOGRAF

**Václav Bartoň v Uh. Hradišti,
proti měšťanské škole**

doporučuje se br. jednotám k provedení tableau, zvětšených obrazů, pohledových fotografií atd. za velmi výhodných cen.

Radio, gramofony, desky, psací stroje Remington, jízdní kola, šicí stroje, hodinky, zlato, optiky, akumulátory, lampy, sluchátka a jiné koupíte levně a ve velkém výběru u

RUDOLFA GERNA,
hodináře a mechanika,
UHERSKÉ HRADIŠTĚ.

Oprava a nabíjení akumulátorů.